

Uwel szerzetes (Ravator)

- „Az istenek ma kegyesek voltak hozzátok, testvéreim.

- Áldassék Uwel neve, köszönjük a közbenjárásodat ravator.

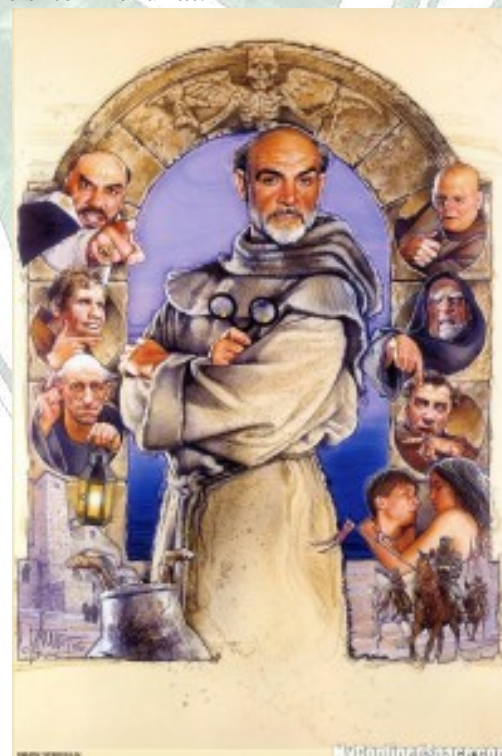
- Ez a kötelességem. De óvakodjatok attól, hogy ismét erre vezessenek lépteim.”

A vallásos világ minden szegletében ismerik Uwel, a Bosszú és Fájdalom atyjának elhivatott híveit. A nép körében a legelterjedtebb kép az öt követőről az, hogy súlyos, éjszínű vértékben és kétkezes hóhéreszközökkel járják a vidéket megtorolni az igazságtalanságot és jogot szerezni a bosszú embernél is ősibb törvényének. Ahhoz azonban, hogy róluk kialakult kép ne váljon egyszersmind rettegetté és féltté a pyar kultúrán belül egy legalább olyan fontos egyházi tisztség is létezik a Bosszúangyalokon kívül.

A Dúlás kontinenset megrázó eseményei után a hamvaiból újjá éledő pantheon hívei keresték az új lehetőségeket. Fohászkodtak isteneikhez a maguk módján, hogy útmutatást kapjanak az újjáépítéshez. Uwel egyházfőjüket vesztett lovagjai közül sokan hallották meg istenük szokatlan szelíden szólító hangját, amely először és talán utoljára nem a Bosszú beteljesítésére szólította fel őket. Úgy tartják ezen kinyilatkoztatása Kegyeletjének hős halála felett érzett őszinte érzelmeit tükrözte.

A vallástudósokat megosztja ez a nézet, sokan a Uwel egyház fennmaradásáért tett erőfeszítésnek tartják azt, ahogyan a lovagok közül sokan reagáltak a Dúlás borzalmaira. Akármi legyen is az igazság, abban mindenki egyet ért, hogy a valláson belüli átrendeződés és megújulás jó hatással volt Uwel megítélésére a hívek között és kedvező fogadtatásra lelt a többi isten követői között.

A Dúlás veteránjaivá lett lovagok közül sokan levették vértjüket, szögre akasztották fegyverüket és szerzetesi csuhát öltve magukra új ösvényre lépve kezdték el tisztelni urukat.

Járták a vidéket és itt is, ott is segítettek az újjáépítésben, nem feledve azonban egykori képességeiket és hatékonyan részt vettek a törvényes rend helyreállításában, nem csak a peremvidékeken.

Ettől az időtől terjedt el az a néphagyomány, melyet később kanonizáltak Uwel rendházaiban, hogy az ilyen szolgálatot teljesítő szerzeteseket az Államszövetség területén *ravator* néven ismerték. Ez a későbbi tisztség lett az alapja Uwel szerzeteseinek. Ezentúl nevük előtt használt 'rav' megkülönböztető jelzéssel illették Uwel ilyen szolgálóit.

Később ezek a *ravatorok* uwelita rendházakba vonultak vissza Új-Pyarron megépülése után és új módot kerestek, hogy a közösség javára válhassanak. Különös módon soraik egyre csak gyarapodtak: vándorlásaik során melléjük szegődött buzgó ifjak nyertek beavatást a Bosszú misztériumaiba, súlyosan sérült lovagok csatlakoztak tevékeny küldetésükhöz és paplovagnak alkalmatlan fiatalok váltak ravatorokká az évek folyamán.

Feladataik itt kezdetben a rendházak fenntartása, a lovagok ellátása volt, felszerelésük ápolása és krónikáik írásba foglalása. Idővel azonban szükségessé váltak a terepen is: a lehetséges bosszúkról szóló híresztelések ellenőrzésére, elesett lovagok megkeresésére és a rendházak közötti kapcsolattartásra küldték ki őket a klastromok védelméből.

Diplomáciai képességeik jó fogadtatásra találtak a vallási központoktól távol eső helyeken, ahol előszeretettel fogadták a szerény kísérettel érkező szerzeteseket a nehézzvértes egységek helyett. Ennek köszönhető, hogy Ynev jelenében Uwel egyházáról kedvező képet őriz a pyar világ. Mindenki tudja, hogy alapos vizsgálat előzi meg a fegyveres beavatkozást a Bosszúangyalok részéről.

A *ravatorok* munkássága bár elsősorban a kontinens déli felén fejti ki hatását egyre több északi klastromban jelennek meg ezek a szerzetesek, hogy istenük hatalmát hirdessék és a paplovagok munkáját segítsék. Hogy ez a változás ilyen zökkenőmentesen menjen végbe, ahhoz szükséges volt, hogy veterán paplovagok váltsák csuhára vértjüket, olyanok, mint a Dúlás híres veteránja rav Haar „Vöröskoponya” Brinjer, aki a legendák szerint Ó-Pyarron romjai alól ásta ki magát egy iszonyatos toroksebbel, ami hátralévő életében síron túli beszédhangot kölcsönzött neki.

Karakter kidobása:

Erő	2K6+6
Állóképesség	K6+12+Kf
Gyorsaság	2K6+6
Ügyesség	2K6+6
Egészség	3K6 (2x)
Szépség	3K6 (2x)
Intelligencia	2K6+6
Akaraterő	K6+12
Asztrál	K6+12+Kf
Érzékelés	2K6+6

Képzettségek

Az általános ismertetésben felsoroltakon kívül a Uwel szerzetes a következő Képzettségeket kapja.

1. Tapasztalati Szinten:

Képzettség	Fok/%
Ősi nyelv ismerete	Mf
Méregkeverés/semlegesítés	Af
Nyomolvasás/eltüntetés	Af
Ökölharc	Af
Futás	Af

További szinteken:

Tsz. Képzettség	Fok/%
2. Térképészet	Af
3. Herbalizmus	Mf
4. Méregkeverés/semlegesítés	Mf
4. Futás	Mf
5. Nyomolvasás/eltüntetés	Mf

Fegyvertár

Uwel szerzetesei bár letették fegyverüket vagy éppen nem jogosultak a bosszú beteljesítésére kényszerhelyzetben kötelességük megvédeni életüket azoktól, akik küldetésük teljesítését, így az életüket fenyegetik. A rendházakban együtt edzhetnek a lovagokkal,

de ezzel is elsősorban azok képességeit fejlesztik és nem a maguk harci tudását. Indokolt esetben azonban, egy lovag védelmében vagy éppen távollétében jogosultak Uwel szent fegyverzetét magukra öltetni és akár a jogos bosszút is beteljesíteni.

Különleges képességek

A ravatorok képesek használni a szerzetesi mágiát, a szintjüknek megfelelő slan diszciplínákat, Uwel egyedi varázslatait és a papi mágiák egy részét. A Kis Árkánium eszköztárát birtokolják Uwel szféráiban (Élet és Halál), kivételt ez alól azok a *ravatorok* képeznek, akik

paplovagságukat hagyják (vagy hagyták) oda ezért a szolgálatért, ők mindezen felül a Lélek szféra felett is uralmat nyernek beavatásukkor.

2013.02.10.

Szerző: Gulandro

Forrás: Kronikak.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely